

ΕΡΓΑΣΙΑΚΟΣ ΕΦΙΑΛΤΗΣ ΚΑΙ ΣΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Σε μείζον πρόβλημα εξελίσσεται για πολίτες και πολιτικούς στη Γερμανία η εξάρθρωση των εργασιακών συνθηκών που παρατηρείται σταδιακά την τελευταία οκταετία στη Γερμανία, όταν και ξεκίνησε η προσπάθεια για περισσότερη ευελιξία στον

εργασιακό τομέα. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της Σαμπρίνα Ντέκερ που αμειβόταν με 1.100 ευρώ μηνιαίως εργαζόμενη σε τηλεφωνικό κέντρο, όταν εξαναγκάστηκε από τον εργοδότη της να υπογράψει μία νέα σύμβαση εργασίας. Με το νέο καθεστώς, αμείβεται με 40 σεντς ανά περατωθείσα κλήση και όχι με ωρομίσθιο, με αποτέλεσμα να κερδίζει συνολικά λιγότερα από 1000 ευρώ το μήνα.

Σχολιαστής του περιοδικού Stern, δεν παρέλειψε πρόσφατα μάλιστα να δηλώσει πως «Οι πολιτικοί έχουν μετατρέψει την εργασία σε εμπόρευμα που δε διαφέρει σε τίποτα από το κρέας αλόγου», ορμώμενος από το διατροφικό σκάνδαλο που πλήττει την Ευρώπη.

Μπορεί βέβαια οι υψηλές πωλήσεις των γερμανικών αυτοκινήτων να εξασφαλίζουν μεγάλα μπόνους στους εργαζόμενους στις αυτοκινητοβιομηχανίες και η ανεργία στη χώρα να βρίσκεται σε ιστορικά χαμηλά εικοσαετίας. Εντούτοις η πραγματικότητα δεν είναι ίδια για όλους και ιδίως για τους ανειδίκευτους εργάτες των οποίων φαινόμενα εκμετάλλευσης βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη.

Τα συνδικάτα υπηρεσιών και εστίασης Verdi και NGG έχουν, μάταια, προσπαθήσει να εισαγάγουν ένα κατώτατο όριο αμοιβής της τάξης των 8,5ευρώ την ώρα καθώς αντιμετωπίζουν το

αντεπιχείρημα των κυβερνήσεων πως οι μισθολογικές διαπραγματεύσεις μεταξύ εργοδοτών και συνδικάτων πρέπει να μείνουν αλώβητες από πολιτικές παρεμβάσεις.

Από το 2005 όταν και άρχισαν να εφαρμόζονται οι μεταρρυθμίσεις στην αγορά εργασίας, η ανεργία μειώθηκε στο 6,8% ενώ παράλληλα οι κλασικές θέσεις εργασίας με τον εργοδότη να χρηματοδοτεί τις προνοιακές εισφορές έχουν αυξηθεί περισσότερο από 7%.

Δεν μπορεί να παραγνωριστεί, ωστόσο, το γεγονός πως οι λεγόμενες "άτυπες" μορφές εργασίας όπως η υπο-απασχόληση αυξήθηκαν κατά 1/5 με αποτέλεσμα να υπολογίζεται πως περίπου 7,4 εκατομμύρια Γερμανοί εργάζονται σε φοροαπαλλαγμένες θέσεις "μίνι" εργασίας λαμβάνοντας 450ευρώ το μήνα.

Σύμφωνα με την Eurostat το ποσοστό υπο-αμειβόμενων περιπτώσεων στη Γερμανία αποτελεί τώρα το 22% της εργασιακής της υποδομής, ενώ είναι κατά 2 μονάδες υψηλότερο από ό,τι το 2006 και 5 μονάδες πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Παρόμοια ποσοστά έχει και η Μεγάλη Βρετανία ενώ μεγαλύτερα εντοπίζονται στην Ανατολική Ευρώπη.

Το Κυβερνητικό Ινστιτούτο για την Έρευνα στην Αγορά Εργασίας και την Απασχόληση υπολογίζει πως το 1/3 των εργαζόμενων σε επιχειρήσεις καφεστίασης και το 1/4 όσων εργάζονται ως πωλητές σε εμπορικά καταστήματα υπο-απασχολούνται και υπο-αμείβονται.

Εδώ αξίζει να σημειωθεί πως την ίδια ώρα που η Γερμανίδα Καγκελάρια Άνγκελα Μέρκελ, προσπαθεί να σταματήσει την αποκόλληση των υπο-αμειβόμενων από την παραδοσιακή αγορά εργασίας με την κλαδική θέσπιση κατώτατων μισθών οι εταιρείες προειδοποιούν κατά της οποιαδήποτε περαιτέρω μισθολογικής αύξησης σε όλους τους τομείς.

Ο πρόεδρος της Ένωσης Γερμανικών Βιομηχανιών, Πέτερ Κέιτελ δήλωσε επ' αυτού πως μια τέτοια κίνηση θα οδηγούσε σε αύξηση του κόστους σε μια εποχή νέας οικονομικής αδυναμίας και τελικά θα την "πλήρωναν" οι θέσεις εργασίας.

Παραδόξως, με την άποψη αυτή συντάσσεται και ο Καρλ Μπρένκε, από το παραδοσιακά Αριστερό οικονομικό ινστιτούτο DIW ο οποίος αναφέρει: «Νομίζω πως τα 8,5ευρώ την ώρα, ως εθνικά κατώτατο όριο είναι υπερβολικό. Ας ξεκινήσουμε με 7 και βλέπουμε τι θα συμβεί».

Παράλληλα πιστεύει πως «οι εργαζόμενοι πρέπει να πληρώσουν αυξήσεις που θα αντικατοπτρίζουν πάλι την αύξηση της παραγωγικότητας και του πληθωρισμού», καθώς μόνο έτσι θα τονωθεί η ζήτηση και θα δημιουργηθούν σωστές θέσεις εργασίας.

Επιμέλεια: Γρηγόρης Καυκιάς

Πηγή/φωτό: Tnxs από Financial Times

Διαβάστε σχετικά: Το γερμανικό οικονομικό “θαύμα” και η συντριβή της εργατικής τάξης